

פרשת ויחי

ויהי ימי יעקב שני חייו (מז, כח)

היה הרה"ק בעל האמרי חיים מויז'ניץ זי"ע מפורסם בהשתוקקותו אל השבת הק', ובכל ימות השבוע היה סופר ומונה את הימים כאומר: מתי כבר תגיע שבת הק'! אף הרבה מאמרותיו היו על קדושת וחשקת השבת אליה האדם צריך להשתוקק, ואף להמשיכה אל ימות השבוע.

הוא היה אומר ומפרש את הכתוב (במדבר יד. יט): "וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה". "הנה" ר"ת השבת נועם הנשמות. היינו, הקב"ה נשא והעלה את ישראל "ממצרים", היינו מכל טומאת ערות מצרים שהם שקועים בה, ועד הנה, עד הרגשת נועם השבת. מבירא עמיקתא לאיגרא רמא. כשהגיע שבת, אע"פ שהם היו שקועים ביוון מצולה, מ"מ הרגישו נועם השבת, ואז מילא יצאו לגמרי מטומאת מצרים...

וזוהו "הילוכך תהא בנחת עונג קרא לשבת" אם יענג האדם את השבת בקריאת שירות ותשבחות, יזכה ויבוא על ידי זה שכל הילוכו אף בימות החול תהא לעשות נחת לבורא ית"ש. כי שבת קודש היא כוח גדול לטהרת הנפש, הנשמה והלב!

שנה אחת בשבת פר' ויחי (שנת תשי"ג) בהיותו יושב עם קהל חסידיו, פירש את הפסוק הנ"ל: "ויהי ימי יעקב שני חייו". 'יעקב' רומז לשבת כמו שנאמר (ישעיה נח. יג-יד) "וקראת לשבת עונג וגו' והאכלתיך נחלת יעקב אביך". וזוהו "ויהי ימי יעקב שני חייו", פירוש, ימי השבת הם שני חייו, שכל ימי השבוע היו אצלו בבחינת שבת...

ולפי זה פירש באופן נפלא את מאמר חז"ל (שבת קי"ח) "עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות", דהיינו שיעשה האדם את השבת גם בחול, שגם ימי החול יהיו בבחינת שבת, ואל תצטרך לבריות, פירוש ע"פ מאמר חז"ל (ביצה טז.) שמזונותיו של אדם קצובים לו חוץ מהוצאות שבתות, ואם גם ימי החול יהיו בבחינת שבת אז לא יצטרך לבריות, כי הקב"ה פורע כל הוצאות השבת...

מקור: פנינים